

MÚHELY

A JUGOSZLÁVIAI BÁCSKA VÍZNEVEI

A Duna—Tisza köze, különösen pedig ennek déli része mindig gazdag terület volt vízben; a tavak, mocsarak, gázlók, fokok, erek patakok és folyócskák száma már a XII—XIII. század folyamán figyelemreméltó ezen a vidéken. Jelenlegi kutatásunk azonban a későbbi, azaz a XVIII. és XIX. századi, valamint XX. század eleji anyagra szorítkozik. Oklevelek, térképek, helynév-gyűjtemények, földrajzi tanulmányok, összeírások tanulmányozása és vizsgálata eredményeképpen összegyűjt mintegy 500 objektumnak 2000 ide vonatkozó névalakja. Ezek a jelentésbeli változatok mellett a vízneveknek több nyelvben való előfordulásait is tartalmazzák. Magyar, szerbhorvát, német és szlovák névalakok találhatók közöttük. Célunk valamennyinek az összegyűjtése és bemutatása; adattárunk elkészítése és nyelvi földolgozása. Elsősorban a nevek szerkezete és jelentése érdekel bennünket, de ahol lehetséges, kiderítjük a név eredetét is. A nevek közötti eltérések, különbségek illetve egyezések úgyszintén sok érdekességre utalhatnak, így ezekre is föl hívjuk a figyelmet. Természetesen mutatót is szándékozunk adni a víznevekhez.

Munkánkról már eddig is adtunk hírt rövid tanulmányok formájában. Közöttük egy-egy igényesebb gyűjtemény vagy helytörténeti munka adattárát (Pesty, Borovszky stb.), de ezekben még nem foglalkoztunk tudományosan a névalakkal. Az igényesebb, tudományos módszerű és eredményű földolgozás még csak ezután következik.

MATJEVICS LAJOS

A HELYNÉVGYŰJTÉS MÓDSZERÉRŐL A FEHÉRGYARMATI JÁRÁS FÖLDRAJZI NEVEINEK ÖSSZEGYŰJTÉSE KAPCSÁN

E cikk megírásával kettős céloom volt. Egyrészt szeretném megismertetni egy készülő helynévi adattár anyagának összegyűjtését, a munka